

[Landbrugsministeren]

konstatere endnu en gang, at det problem, man mente at dette forslag skulle løse, de 5.000-10.000 landmænd, som virkelig er i økonomiske vanskeligheder på grund af gældsbyrden, det kan forslaget ikke løse. Det giver en masse andre problemer og en masse andre konsekvenser, som vi nu bedre kan overse.

Jeg vil dog sige – nu skal vi jo ikke tage indeksdebatten op en gang til – at det er da klart, at det i visse forhold kan være formålstjenligt med indeksslån, men det er også påpeget mange gange, at hvis man har en fornuftig skatteevne, så er indeksslån ikke nogen fornuftig løsning. I hvert fald kan jeg sige, at indeksslån til nybyggeri, nyinvesteringer, er ikke nogen fornuftig løsning. Det viser også interessen. Hvor mange har været interesseret i indeksslån til nybyggeri? Det er ikke farlig mange. Og de, der har haft dem, er gået meget hurtigt tilbage og har indfriet disse indeksslån, og det er logisk og klart. Det er nok noget, nogle økonomer kan bilde folk ind et stykke tid er en fordel, men den praktiske landmand vil jo aldrig gå ind på at investere i nybyggeri, i nyinvestering, i maskiner og i bygninger, som forringes. Det vil man jo ikke gøre, ikke hvis man er fornuftig. Der er altid nogle, der er ufornuftige, men ufornuften skal man dog ikke appellere til.

Hvis man endelig skulle have indeksslån, kunne det komme på tale ved ejerskifte og f.eks. jordkøb. Der kan det i hvert fald have en værdi, som ikke forringes i samme grad som andre materielle værdier.

Jeg kan jo ikke rigtig takke for tilslutningen til lovforslaget, men jeg kan i hvert fald takke på regeringens vegne for, at man er velvilligt indstillet til alle forslagene.

Bjørn Westh (S):

Kan landbrugsministeren ikke takke, så mener jeg, at jeg kan takke; så vidt jeg kan vurdere sagen, er der gode muligheder for nu at få gennemført de tanker, der allerede blev sat i gang med diskussionen under den tidligere regering med nedsættelse af jordbankudvalg osv. Det er altså noget, der har været arbejdet med i adskillige år. Det ser nu ud til, at vi får dette forslag gennemført på trods af regeringens krigsførelse imod det; den er i dag lidt mere afdæmpet end sædvanligt, men det skyldes nok, at man indser, at det nok

bliver vedtaget, og så er det måske for deprimerende, hvis man har været alt for stærk modstander af det.

Landbrugsministeren gør det som god venstremand nu kun til et spørgsmål om, hvor stort subsidieelementet er. Det er det, der interesserer landbrugsministeren – ikke om man måske kunne forbedre på strukturen, ikke om man måske kunne få nogle flere ind i landbruget ad denne vej, ikke om man måske kunne sikre, at det ikke kun var velhavere, der kunne købe landbrug.

Forslaget indebærer, som jeg sagde i mit indlæg, en fordel for landbruget på ca. 15 mill. kr. pr. udlånt milliard ved den nuværende inflation. Derudover indebærer forslaget jo en fuld fritagelse for realrenteskat, da papirerne nu er fuldt indeksreguleret, og derudover er der jo en forskydning af tidsprofilen på afdragene i lånesystemet, sådan at den enkelte landmand får nogle lavere ydelser i hele lånets løbetid. Til gengæld får han ikke så stor en friværdi, men han får en større friværdi, når lånene er færdige, end han havde før. Han har altså en faldende gældsprocent med disse lån, og han har en lavere ydelse under hele forløbet.

Jeg vil gerne takke også venstres og de konservatives ordførere, der jo i dag var betydelig mere positive, end de har været tidligere.

Jeg vil også gerne takke hr. Ove Jensen for tilkendegivelsen om, at landbruget ikke kan klare sig med de bestående låneformer; derfor må det vel være naturligt, at man beskæftiger sig med andre låneformer.

Hr. Gade og fru Elisabeth Bruun Olesen vil jeg også gerne takke for de positive tilkendegivelser. Jeg er enig med fru Elisabeth Bruun Olesen i, at vi skal prøve at undgå unaturlige ejendomsprisstigninger, og jeg vil også gerne sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at socialdemokratiet, og jeg tror i øvrigt også SF og det radikale venstre, gerne vil være med til at se på nedlægningsgrænsen i landbrugsloven, hvis det er et problem. Det kunne vi måske også nå at få en tilkendegivelse af her i folketinget, inden folketinget tager på sommerferie.

Alt i alt set det ud til, at det lysner for denne sag. Jeg kan da også sige, at mine erfaringer fra diskussioner med landmænd, også landmænd i landboorganisationer faktisk temmelig højt oppe i systemerne, har